

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7Csp/145/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4120211955
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Gáborová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4120211955.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudcom JUDr. Danou Gáborovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: O. U., nar. XX.X.XXXX, D. 1, D., o zaplatenie sumy 112,60 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 112,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. z dlžnej sumy od 24.4.2018 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

Právny predchodca žalobcu podanou žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 112,60 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 24.4.2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zlúčenia je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., ktorý 30.1.2017 uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke evid. č. 7176954/8510503921. Na základe tejto zmluvy mu poskytol pôžičku 600 eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 12 mesačných splátkach v sume 56,30 eur až do celkovej sumy 675,60 eur. Do dnešného dňa uhradil z tejto sumy 563 eur a pretože porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jej jednotlivé splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, vyzval ho listom - predžalobná upomienka z 31.1.2018 na zaplatenie dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celého úveru. Pretože žalovaný dlžnú sumu neuhradil, úver 19.4.2018 zosplatnil o čom žalovaného informoval listom z 18.4.2018 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku dňu podania žalobcu mal žalovaný uhradiť sumu 112,60 eura a zákonné úroky z omeškania. Zmluvnú pokutu si neuplatňuje. Pripojil zmluvu o pôžičke, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku, doručenkú, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti, notársku zápisnicu a opis rozdelenia majetku.

2. Súd prvej inštancie vo veci vydal dňa 3.12.2020 Platobný rozkaz, č.k. 7Csp/145/2020-44, ktorý pre nedoručenie žalovanému do vlastných rúk bol uznesením súdu zo dňa 16.7.2021 zrušený.

3. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur.

5. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 veta druhá CSP, keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, a zároveň ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur.

6. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu, z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti:

8. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli 30.1.2017 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo: 8510503921. V časti III. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ poskytne žalovanému pôžičku 600 eur, ktorú sa mu žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť z neho úroky 25% ročne v 12. splátkach každú 56,30 eur mesačne. Termín konečnej splatnosti mal byť 20.1.2018. Žalovaný tak mal veriteľovi zaplatiť celkovú čiastku 675,60 eur (12 x 56,30) tak ako bolo v zmluve správne uvedené a tak jej náklady mali byť 75,60 eur (675,60-600). V zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN 27,88 % a RPMN pôžičky 24,97%. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania neuhradením splátky zo dňa 20.12.2017. Z predžalobnej upomienky z 31.1.2018 vyplýva, že veriteľ žalovaného upozornil na to, že je v omeškani so sumou 112,60 eur a do 2.3.2018 je povinný dlh uhradiť. Z doručky vyplýva, že upozornenie bolo doručené dňa 5.2.2018 fikciou, keď adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný zaplatil veriteľovi sumu 563 eura. Z výzvy zo dňa 18.4.2018 vyplýva, že veriteľ oznámil žalovanému, že úver vo výške 112,61 eura je povinný uhradiť najneskôr v lehote do 10 dní od doručenia písomnosti. Z notárskej zápisnice spisanej notárkou JUDr. H. T. dňa 11.12.2017 N 3283/2017, NZ 54215/2017 NCRIs 55029/2017 vyplýva, že bol schválený projekt rozdelenia zlúčením tak, že veriteľ zanikol a jeho právnym nástupcom je žalobca a VÚB Leasing, a.s.. Z prílohy č. 1 k projektu vyplýva, že táto pohľadávka prešla na žalobcu. Z výpisu z obchodného registra veriteľa bolo preukázané, že zanikol 31.12.2017 výmazom z obchodného registra. V priebehu sporu právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ZoSU) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 2 ZoSU, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=22.01.2015>> b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 1 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len Občiansky zákonník), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právne formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v čase uzavretia zmluvy.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase postúpenia pohľadávky na žalobcu (ďalej len zákon č. 483/2001 Z. z.) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 1.februára 2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v § 52 a nasledujúcich. Ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ, na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jeho zmeny. Základnou zásadou spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, t.j. ustanovuje, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú absolútne neplatné, a teda nie je potrebné, aby sa ich neplatnosti spotrebiteľ dovoľával. I v prípade spotrebiteľských vzťahov vzniknutých pred nadobudnutím účinnosti zákona, ktorý bol režim spotrebiteľských zmlúv do právneho poriadku transformovaný, je treba cestou výkladu podústavného práva dosiahnuť, zabezpečiť právnu ochranu i v týchto prípadoch, nakoľko materiálne nahliadané pozícia kontrahenta, uzatvárajúceho zmluvu pred nadobudnutím účinnosti zákona sa nijako nelíši od spotrebiteľa uzatvárajúceho zmluvu už v režime spotrebiteľských zmlúv, to znamená, že práva dodávateľa vzniknuté na základe zmluvných podmienok, ktoré by mali podľa neskoršej právnej úvahy povahu tzv. neprijateľných, resp. neprimeraných podmienok, a ktoré by tak boli s poukazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení ex lege neplatné, nemôžu v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 265 Obchodného zákonníka používať právnu ochranu (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. 1.ÚS 342/2009, uznesenie KS v Žiline sp. zn. 9Co 236/2010 zo dňa 30.08.2010, uznesenie KS Prešov z 30.09.2009 sp. zn. 7CoE 34/2009, rozhodnutie KS v Nitre z 10.02.2009 sp. zn. 6Co 254/2008). Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam treba na zmluvu účastníkov pozeráť ako na spotrebiteľskú zmluvu.

30. Závazkový vzťah založený zmluvou o úvere je obchodným záväzkovým vzťahom. Ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3, resp. ods.6 s účinnosťou od 1.2.2013 Obchodného zákonníka). Ide o označenie právnej teórie a súdnej praxe pre záväzkový vzťah, ktorý sa vždy riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu. Medzi takého záväzkové vzťahy patrí aj vzťah založený zmluvou o úvere (§ 497a nasl. Obchodného zákonníka). Teda tu nie rozhodujúci subjekt, ale objekt tohto záväzkového vzťahu. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 1.4.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uvedený právny záver súdu je súladný aj s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok sp.zn. 3MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015).

31. Preskúmaním predmetnej zmluvy a z jej obsahu súd zistil, že zmluva bola uzavretá písomne, obsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase jej uzavretia, tieto sú správne uvedené a dohodnutá odplata nie je vyššia ako prípustná podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a je v súlade s dobrými mravmi. Súd v konaní nezistil, že by sa žalobca žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia nejakého neprijateľného nároku. V konaní nebolo sporné, že veriteľ si svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti splnil a žalovanému úver poskytol a ani to, že vrátenie úveru bolo dohodnuté v splátkach, s platením ktorých sa žalovaný dostal do omeškania.

V konaní bolo preukázané, že veriteľ písomne upozornil žalovaného na jeho omeškanie. Predmetná zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti, ako je výška poskytnutého úveru, výška splátky, výšku úrokovej sadzby, výšku RPMN ako aj celkovú čiastku, ktorú má dlžník uhradiť, termín splatnosti istiny, úroku a poistenia. V tomto súd konštatuje, že zmluva spĺňa atribúty prehľadnosti a zrozumiteľnosti. Žalovaný nezaplatil zosplatený úver riadne a včas a tak sa podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dostal do omeškania. Pretože ide o omeškania s platením peňažného dlhu je podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný platiť úroky z omeškania v zákonnej výške určenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Zb. Z www.nbs.sk vyplýva, že základná úroková sadzba bola v čase omeškania ECB 0,00 % ročne. Pretože žalobca požadoval úroky z omeškania z celého úveru až od 24.4.2018 je žaloba aj v tejto časti dôvodná.

32. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, rozhodol súd aj o náhrade trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní úspešný a preto má podľa § 255 ods. 1 CSP proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Pretože súd nezistil žiadne dôvody podľa § 257 CSP, pre ktoré by žalobcovi nárok na náhradu trov konania nemal priznať a ani ich strany sporu netvrdili, rozhodol, že žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364CSP)

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3CSP)

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.